

Drage dame in gospodje!

Na žalost ne govorim maternega jezika moje prababice tako dobro, da lahko komuniciram z njim. Učil sem se slovensko, pa šestdeset let nisem uporabljal in zato večinoma sem pozabil.

Vendar poskušam v slovenskem jeziku.

Moj pradedek Gustav Tönnies se je rodil dne šestnajstega januarja osemnajst sto štirinajst v Stralsundu. Stralsund je skoraj dve sto let pripadal v Kraljestvu Švedske. Zato je bil Gustav Tönnies Šved, čeprav je Stralsund postal pozneje pruski.

Po nedokázani družinski zgodovini je bil domnevno eden od naših prednikov, ki je poslal opozorilo Gustavu Wasi, ki je kasneje postal Švedki kralj z zvonjenjem zvoncev pred njegovimi danskimi preganjalci in mu tako réšil življenje. Kralj Gustav Wasa mu je zato dal ime Tönnies in grb z zvonom v sredini.

Danes jaz nosim prstan mojega pradedka s tem grbom. Namreč sem njegovo edini pravnuk tega imena. Gustav Tönnies je bil uspešen podjetnik. Neverjetno je, kaj je ustvaril v Ljubljani v štirideset letih, do svoje smrti osemnajst sto šest-in-osemdeset. Ustanovil je grádbeno podjetje, tesarstvo, livarno, strojno tovarno, opekarno.

Bil je tudi zelo uspešen v družinskih zadevah: imel je štirinajst otrok. Pet sinov in štiri hčere so dosegli starost.

Moj pradedek, moja prababica, moj dedek in njegov bratje in moj starejši brat so pokopani tukaj v Ljubljani.

Zato in ker sem bil rojen v Ljubljani in sem preživél prva leta tukaj, Ljubljana je bila in je vedno tudi zame rodni kraj. Čeprav je moja družina zapustila Slovenijo zaradi pretrésov druge svetovne vojne.

Zato mi je bilo v veliko veselje to, da so se Slovensko-švedsko društvo, predvsem pa Milanka in Stojan Jakopič, ukvarjali z dejavnostmi mojega pradedka in njegovih sinóv in takó veliko spoznala o njihovem pomenu za strukturni in industrijski razvoj Ljubljane in Slovenije.

In še toliko bolj, ker sem se z delom Milanke in Stojana Jakopiča veliko naučil o dejávnostih mojih prednikov.

Zato se zahvaljulem Slovensko-švedskemu društvu predsedniku Janezu Pergarju in še posebej Milanki in Stojanu Jakopič za njuno neutrudno delovanje.

Zahvaljújem se ARHIVu Republike Slovenije za obnovo dokumentov in vsem organizácijam vključenih v delo, ki sta ga Milanka in Stojan Jakopić začela in aktivno izvedla.

Zahvaljújem se TEHNIŠKEMU MUZEJU SLOVENIJE zato zanimívo razstávo.

Prisrčen in iskrena hvala!

Manfred G. Tönnies